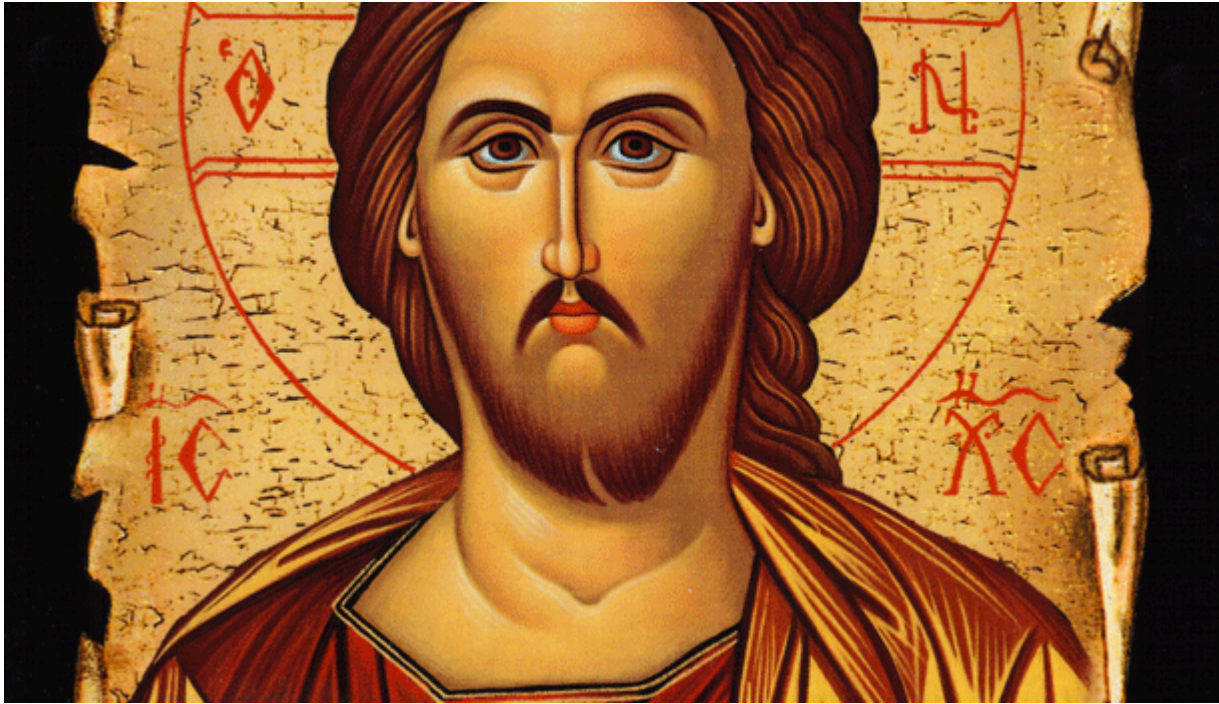

Η μίμηση της ζωής του Χριστού

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών)

Ο Χριστός είναι το μοναδικό πρότυπο του χριστιανού ανθρώπου. Ο άνθρωπος αυτός βαπτίσθηκε στο θάνατο και την ανάσταση του Χριστού. Η πορεία επομένως της ζωής του εν Χριστώ Ιησού είναι πορεία από το σταυρό στην ανάσταση. Ενδύθηκε στο μυστήριο της βάπτισής του το Χριστό και χρίσθηκε με το μυστήριο του Χρίσμα-τος, λαμβάνοντας «δυνάμει» τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, προκειμένου να πορευθεί χριστοειδώς και ενισχυμένος προς την κατάκτηση των στόχων του, της κατά χάρη θέωσής του! Να χριστοποιηθεί!

*

Χριστοποίηση σημαίνει να γίνει σύμμορφος του σαρ-κωμένου Υιού και Λόγου του Θεού, του Χριστού. Να φθάσει στο πλήρωμα της ανδρικής πνευματικής ηλικίας του Χριστού. Γεγονός το οποίο δίνει έμφαση στο μέσο της κατόρθωσης αυτής που είναι η μίμηση της ζωής του Χριστού. Η προσπάθεια της μίμησης του Χριστού αποτελεί το κεντρικό βιωματικό άξονα της σωτηρίας του.

*

Αλλά το ερώτημα· πόσο εύκολη είναι η μίμηση του Χριστού από έναν άνθρωπο, εγείρεται αυθόρμητα στη σκέψη του χριστιανού, του κάθε χριστιανού αγωνιστή!

Η απορία αυτή είναι όντως εύλογη. Γι' αυτό και κά-ποιες επιφυλάξεις ή και αρνητικές θέσεις στη δυνατότητα της μίμησης του Χριστού είναι λογικές και αναμενόμενες. Ο προβληματισμός· «μα είναι δυνατό ένας άνθρωπος της καθημερινότητας της εποχής μας ή οποιοσδήποτε άλλης εποχής να προτρέπεται να γίνει μιμητής του Χριστού»;

«Ο Χριστός, ως θεάνθρωπος, είχε δεδομένες τις αρετές του. Πώς ένας άνθρωπος, φθαρτός και εφήμερος, τα-λαιπωρούμενος στα προβλήματα της καθημερινότητας, μπορεί να γίνει μιμητής της ζωής του Χριστού»;

Εντούτοις, η μίμηση του Χριστού δεν αναφέρεται στη βιωματική εκτύπωση στην προσωπική ζωή του πιστού των θείων ιδιωμάτων ή ενεργειών της θείας του φύσης. Πε-ριορίζεται σαφώς στα όρια της ανθρώπινης ζωής του Χρι-στού. Για το λόγο αυτό ο Θεός Λόγος έγινε άνθρωπος και συγκατέβηκε στις ανθρώπινες αδυναμίες, ώστε ο άνθρω-πος να μπορεί, ενισχυόμενος και από τη χάρη του Θεού, να γίνεται μιμητής της σαρκωμένης θείας φύσης του. Ο Χριστός της μίμησής μας είναι ο άνθρωπος Χριστός.

(Ιωάν. Κων. Κορναράκη, Ομ. Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών, Σώμα και Αίμα Χριστού, Αθήνα 2010, σ. 140-141)